

[Hans Pinstrup.]

har ikke talt om en isoleret udskrivning kun af brødkorn, men om en udskrivning af korn, der i størrelse svarer til brødkorns-høsten, sådan at man derigennem får balance.

Så bliver der spurgt, hvordan man sikrer befolkningens forbrug. Ja, det er sikret gennem de 430 000 t plus de 44 000 t, vi har pligt til at aftage. Det, spørgsmålet derfor står om i forbindelse med kornordningen, er udskrivningen af de ekstra 700 000 tdr., som der er tale om; det er den difference, der er.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf forstår ikke vor henvendelse; han finder, grundlaget er altfor spinkelt for en henvendelse som den, landboforeningerne er fremkommet med. Det ærede medlem har ikke forstået det centrale i spørgsmålet. I vor henvendelse er kornordningen en enkelthed, men hele henvendelsen tager sigte på en samlet helhed, hele landbrugets placering i den økonomiske planlægning, som man her i rigsdagen er i færd med at gennemføre.

Det ærede medlem finder, at det er småting, som man burde lade passere. Det er imidlertid min opfattelse, at den mening ikke deles af landbruget ude over landet, og at det tværtimod er et meget stort spørgsmål for dansk landbrug. Det er meget godt, at det ærede medlem som landboforeningsformand ikke ønsker at gå med til den pågældende udtalelse, men det ærede medlem har selv været med til at vælge bestyrelsen her på Sjælland, og det må være indenfor landboforeningerne som indenfor andre steder, at det er dem, der får flertallet, som repræsenterer. Desuden er bestyrelsen for De samvirkende danske Landboforeninger, repræsenterende samtlige landets amter, en så alsidig repræsentation, at det ærede medlem vist intet i så henseende har at bebrejde landboforeningerne.

Det ærede medlem må forstå, at det centrale i hele udviklingen er det stadigt stigende udgiftsniveau med undergravning af kronens værdi, undergravning af landbrugets konkurrenceevne. Det er et livsspørgsmål for landbruget, og derfor kunne man ikke lade en sådan udvikling gå, uden at man måtte præcisere landbrugets stilling hertil og søge at udøve sin indflydelse. Er det ikke gørligt i denne omgang, vil vi have lov til at sige, at efter at disse love er gennemført, har landbruget et tilgodehavende, som det må have indfriet under en eller anden form.

Dernæst spurgte det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre), hvem der havde givet mig mandat til at tale herinde. Ja, det har først og fremmest mine vælgere naturligvis.... (Jørgen Jørgensen [Løjre]: På landbrugets vegne!) og det har dernæst de jyske bønder, der enstemmigt har valgt mig til deres formand. At det ikke behager det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre), er en anden sag, og at vi måske i visse tilfælde har forskellige synspunkter, får være. 200 000 bønder kan naturligvis ikke være enige om alt mellem himmel og jord.

Når det ærede medlem siger, at bondens kår afhænger af, hvor retsindig han kan fremsætte sine ønsker, vil jeg gerne spørge: Hvad uretsindigt er der i det forslag og i den skrivelse, der her foreligger? Mon ikke det ærede medlems stilling skyldes det ærede medlems dårlige samvittighed over, at han ikke var med til at skabe den samlede løsning, der stillede alle befolkningsgrupper ens, og som virkelig løste de økonomiske og valutamæssige spørgsmål? Det er det ærede medlems ansvar.

Niels Eriksen: Jeg føler mig ikke overbevist af de argumenter, som udvalgets ærede ordfører fremsatte imod, at klippet bliver tilbageleveret dem, der leverer brødkorn. Argumentet var i hovedsagen, at det ville betyde en forøget administration. Jeg kan dog ikke rigtig se, at det skulle give nogen særlig stor administration. Man ved, hvor meget klid der kommer ud af et bestemt kvantum brødkorn, procenttallene er vist temmelig ensartede, og derfor kan jeg ikke forstå, at det skulle betyde så kolossalt forøgede administrationsomkostninger, at den samme procentdel går tilbage til dem, der har afleveret brødkorn.

Dernæst siger udvalgets ærede ordfører, at 50 000 t ikke er meget. Nu er vi ganske vist vant til at regne med store tal, men det er dog alligevel et kvantum, og lidt har også ret. For mig at se er det en retfærdighedshandling, hvis man gør, som jeg har henstillet, og hvis man gør det, vil man undgå, at der kommer tilløb til bitterhed blandt dem, som afleverer brødkorn. Jeg vil derfor endnu en gang henstille, at man tager dette spørgsmål op til nærmere overvejelse.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Løjre): Jeg er i og for sig enig med det ærede medlem hr. Niels Eriksen i, at det havde været ønske-